

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

22 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judcătorii – Timofti Vladimir și Alerguș Constantin,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de condamnatul ***Ciobanu Valentin Ion***, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2015, privind refuzul în liberarea condiționată de pedeapsa închisorii înainte de termen, în temeiul prevederilor art.91 Cod penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Călărași din 17 septembrie 2012, menținută fără modificări prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2013 și decizia Curții Supreme de Justiție din 14 ianuarie 2015, Ciobanu Valentin Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2), lit. e), f) și art. 155 Cod penal și cu aplicarea art. 84 Cod penal condamnat la 4 ani o lună închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei s-a calculat din 06 septembrie 2012 pînă la 05 octombrie 2016.

2. La data de 03 iulie 2015, administrația penitenciarului nr. 4 Cricova, s-a adresat în instanța de judecată cu o cerere privind aplicarea față de condamnatul Ciobanu Valentin Ion a prevederilor art.91 Cod penal, cu dispunerea liberării condiționate de pedeapsa închisorii a acestuia înainte de termen.

3. Prin încheierea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 05 octombrie 2015, a fost respins ca neîntemeiat demersul administrației penitenciarului nr. 4 Cricova, privind liberarea condiționată de pedeapsa închisorii înainte de termen a condamnatului Ciobanu Valentin Ion, în temeiul prevederilor art. 91 Cod penal.

4. Încheierea nominalizată a fost atacată cu recurs de către avocatul Căpățînă Ion în numele condamnatului Ciobanu Valentin Ion, prin care a solicitat casarea încheierii atacate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admis demersul privind liberarea condiționată înainte de termen de pedeapsa închisorii a condamnatului, motivînd prin faptul că, instanța de fond nu a ținut cont de probele anexate care dau dovada aplicării rigorilor art. 91 Cod penal, față de condamnatul Ciobanu Valentin Ion,

acesta a conștientizat pericolul real al infracțiunii comise, astfel a considerat că instanța de fond nu a luat în considerație că dânsul este caracterizat pozitiv, are domiciliul permanent, a executat efectiv mai mult de 2/3 din pedeapsa numită.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2015 recursul declarat de avocatul Căpățînă Ion în numele condamnatului Ciobanu Valentin, a fost respins ca nefondat și menținută încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 05 octombrie 2015, fără modificări.

În motivarea deciziei instanța de recurs a constatat că condamnatul Ciobanu Valentin Ion ispășește pedeapsa pentru comiterea unor infracțiuni grave, la momentul înaintării demersului executînd 2/3 din pedeapsa stabilită și anume 2 ani, 9 luni și 20 zile, este caracterizat satisfăcător, anterior nu a fost condamnat, nu are sancțiuni active, însă nu a fost stimulat, nu participă la procesul de instruire generală și profesională, nu este angajat în câmpul muncilor remunerate și neremunerate.

Astfel, examinînd totalitatea condițiilor, instanța de apel a considerat că nu sunt suficiente motivele pentru a considera că condamnatul Ciobanu Valentin s-a corectat și s-a corijat, or, condamnatul Ciobanu Valentin Ion nu a întrunit toate condițiile cumulative pentru a considera că dânsul s-a corectat și reeducat în spiritul respectării cu strictețe a legislației în vigoare, precum și neadmiterea altor abateri de la norma legală.

Instanța de apel a considerat că în cazul de față scopul prestabilit al legii penale, nu este întrunit, de aceea este fermă convingerea că liberarea condamnatului Ciobanu Valentin Ion de pedeapsa închisorii înainte de termen este prematură, or, situația de fapt impune respingerea cerințelor înaintate.

Sub aspectul acestor împrejurări, instanța de recurs consideră afirmațiile recurentului privind atingerea scopului legii penale la etapa actuală neîntemeiate, or, condamnatul Ciobanu Valentin Ion a manifestat un comportament iresponsabil și nepregătit pentru a se reintegra în societate și a reveni la modul normal de viață.

În acest caz, instanța de apel a menționat că afirmațiile recurentului precum că instanța de fond eronat a respins demersul, or, însuși înaintarea demersului de către administrația instituției penitenciare, nu impune față de instanța de judecată, nemijlocit obligația de a admite demersul înaintat, or, instanța de judecată urmează desinestătător de a aprecia posibilitatea aplicării acestor rigori față de condamnat.

Totodată, instanța de apel a relevat faptul că gravitatea infracțiunii comise, precum și circumstanțele constatate de către instanță, denotă clar că liberarea condiționată de pedeapsa închisorii înainte de termen a condamnatului nu va duce la atingerea deplină a scopului legii penale, lucru ce denotă că condamnatul Ciobanu Valentin Ion ar putea continua activitatea infracțională după eliberarea din locurile de reclusiune.

Din materialele cauzei rezultă că condamnatul Ciobanu Valentin Ion, s-a adresat față de administrația penitenciarului nr. 4 Cricova cu o cerere privind aplicarea prevederilor art.91 Cod penal, astfel administrația instituției penitenciare a verificat posibilitatea aplicării art. 91 Cod penal, față de condamnatul Ciobanu Valentin Ion

considerînd-o posibilă, însă în opinia instanței de recurs aceasta a fost prematură.

Astfel, instanța de recurs a considerat, că prima instanță just a concluzionat că liberarea condiționată a condamnatului este neîntemeiată, iar argumentele invocate în recurs, nu au putut servi temei pentru liberare condiționată înainte de termen a condamnatului Ciobanu Valentin Ion.

6. Nefiind de acord cu decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2015, condamnatul Ciobanu Valentin a declarat recurs în anulare, prin care solicită casarea deciziei atacate, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care să fie eliberat condiționat de restul termenului neispășit al pedepsei.

Condamnatul în cererea de recurs în anulare invocă că consideră decizia instanței de recurs nefondată, deoarece instanțele de fond au interpretat eronat faptul că „chipurile el nu lucrează”. Argument contrar deciziilor instanțelor judecătorești, deoarece el este invalid de gr.II, din care motiv îi este foarte dificil să lucreze și să se îngrijească de sine, fapt confirmat prin actele medicale anexate la dosar.

Totodată, condamnatul mai menționează că are antecedente penale stinse, nu au fost luate în considerație circumstanțele atenuante excepționale, precum că nu are o mîină de la umăr și nu poate în condiții de închisoare să se îngrijească, fapt ce îl distruge psihologic.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate în art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), și în numele acestora, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărîrilor judecătorești ***după epuizarea căilor ordinare de atac.***

În corespundere cu prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărîrii atacate.

Prin trimitere la dispoziția art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, se menționează că hotărîrile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la ***judecarea cauzei***, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată, inclusiv cînd Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă faptul că, dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința hotărîrilor judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărîrile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate

de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – adică calea apelului și recursului ordinar.

Analizând dispozițiile legale expuse mai sus în raport cu speța dată rezultă că, decizia Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2015, adoptată în ordinea reglementată de art. 469-472 Cod de procedură penală, nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, iar recursul în anulare declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2015, este inadmisibil, deoarece o asemenea hotărâre nu este susceptibilă de a mai fi atacată cu recurs în anulare.

Așadar, avînd ca reper prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7), art. 453 Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1), art. 456 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul *Ciobanu Valentin Ion*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2015, privind refuzul în liberarea condiționată de pedeapsa închisorii înainte de termen, în temeiul prevederilor art.91 Cod penal, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **22 iunie 2016.**

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin